

Lukáš 18:18 Jeden z předních mužů se ho otázal: “Dobrý učiteli, co mám učinit, abych získal věčný život?”

Matouš 19:17-20 Chceš-li vstoupit do života, zachovej přikázání!” ¹⁸Řekl mu: “Která?” Ježíš řekl: “Nezavraždíš, nezczizolžíš, neukradneš, nevydáš křivé svědectví, ¹⁹cti otce a matku, budeš milovat svého bližního jako sebe.” ²⁰Mladík mu řekl: “To všechno zachovávám [od svého mládí]. Co mi ještě schází?”

DA – Touha věků 519.2 Kristus byl mladému muži velmi nakloněn. Věděl, že ujištění: “To všechno jsem dodržoval od svého mládí,” myslí upřímně. Spasitel si však přál, aby poznal, že je třeba odevzdat Bohu srdce, a pochopil podstatu křesťanské dobroty. Toužil v něm spatřit pokorné a kající srdce uvědomující si svrchovanou lásku, jež má být věnována Bohu, a jejíž *případný* nedostatek se skryje v Kristově dokonalosti. (srv. TV 330.5)

COL – Kristova podobenství 391.4 Chápal zákon povrchně a formálně. Podle lidských měřítek si zachoval bezúhonnost. Navenek se nedopustil ničeho zlého. Domníval se, že jeho poslušnost nemá nedostatky. Přesto se v skrytu obával, že mezi ním a Bohem není všechno v pořádku. To ho přivedlo k otázce: “Co mi ještě schází?” (srv. PM 201.2)

DA – Touha věků 519.4 Kristus četl v srdci bohatého mladíka. Chyběla mu jen jedna, ale za to životně důležitá zásada. Postrádal v nitru Boží lásku. Pokud by nebyl tento nedostatek nahrazen, stal by se pro něj osudným; narušilo by to celou jeho povahu. Shovívavost s tímto nedostatkem by jen posílila jeho sobectví. Pro přijetí Boží lásky je nutné vzdát se svrchované lásky k sobě samému. (přeloženo z anglického originálu) (srv. TV 331.2)

Matouš 19:21 Ježíš mu řekl: “Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej chudým, a budeš mít poklad v nebesích; pak přijď a následuj mne.”

DA – Touha věků 519.5 Kristus mladého muže zkoušel. Vyzval jej, aby se rozhodl mezi nebeským pokladem a světskou slávou. Kdyby následoval Krista, měl by nebeský poklad jistý. Jeho “já” by však muselo ustoupit a jeho vůle by se musela podřídit Kristu. Mladému muži se nabízela Boží svatost. Měl příležitost stát se Božím synem a spolu s Kristem dědicem nebeského bohatství. To by ale znamenalo vzít na sebe kříž a následovat Krista na cestě sebezapírání. (srv. TV 331.3)

DA – Touha věků 520.1 Kristova slova byla skutečnou výzvou: “Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit.” Jozue 24,15. Rozhodnout se měl mladík sám. Ježíš si přál, aby se obrátil. Ukázal mu slabou stránku jeho povahy a s velkým zájmem sledoval jeho vnitřní boj. Pokud se rozhodne následovat Krista, bude jej muset ve všem poslouchat. Bude se muset vzdát svých ctizádostivých plánů. Spasitel hleděl na mladíka s upřímnou touhou i úzkostí a z celé své duše doufal, že pozvání Božího Ducha přijme. (srv. TV 331.4)

DA – Touha věků 520.2 Kristus mu ukázal jediný způsob, jakým je možno získat křesťanskou povahu. Jeho slova se sice zdála být tvrdá a přísná, ale byla moudrá. Jedinou nadějí bohatého mladíka bylo je přijmout a řídit se jimi. Vysoké postavení a majetek měly na jeho povahu špatný vliv a postupně by zcela vytlačily Boha z jeho srdce. Kdyby byl mladík odepřel Bohu větší či menší část svého jmění, ponechal by si něco, co by podlamovalo jeho mravní sílu a schopnosti. Věci tohoto světa totiž navzdory své malichernosti a pomíjivosti dokáží člověka zcela pohltnout. (srv. TV 331.5)

Matouš 19:22 Když mladík uslyšel [toto] slovo, odešel zarmoucen, neboť měl mnoho majetku.

COL – Kristova podobenství 392.1 Miloval sebe a časný zisk, proto nežil podle zásad nebes. (srv. PM 201.4)

COL – Kristova podobenství 393.2 Mladík Pána Ježíše obdivoval, táhlo ho to ke Spasiteli, nebyl však ochoten přijmout Spasitelovu zásadu sebeobětování. Dal přednost svému bohatství před Pánem Ježíšem. Chtěl získat věčný život, nechtěl však přijmout nesobeckou lásku, která je životem. Odešel od Krista se smutkem v srdci. (srv. PM 201.7)

Příslaví 14:12 Některá cesta připadá člověku správná [přímá], avšak nakonec je cestou smrti.

SD – Synové a dcery Boží 49.3 Mnozí klamou sami sebe, neboť v jejich srdcích nepřebývá princip pravé lásky.

První list Janův 3:16-18 ¹⁶Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svou duši. I my jsme povinni položit své duše za bratry. ¹⁷Má-li však někdo dostatek v tomto světě a vidí, že jeho bratr má nouzi, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstat Boží láska? ¹⁸Dítky, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.

RH 11. září 1900, odst. 8 Podobně jako bohatý mladík, mnozí, až budou vystaveni zkoušce, odmítnou zapřít sami sebe, vzít na sebe kříž a následovat Krista. Ať už je chování člověka navenek správné nebo jeho vyznání víry v pravdu jakékoli, když na něj přijde zkouška a on odmítne poslechnout, ukazuje to, že jeho srdce není obrácené. Potřebuje přiblížit zákon svému svědomí, aby viděl ohromnou závažnost hříchu. Musí zemřít sám sobě. Dokud nebude ukřižováno jeho vlastní já, nemůže poznat, co je to duchovní svatost.

Matouš 19:23-26 (B21) ²³Tedy Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, říkám vám, pro boháče je nesnadné vstoupit do nebeského království. ²⁴A říkám vám znovu: To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království.“ ²⁵Když to učedníci uslyšeli, byli naprosto ohromeni. „Kdo tedy může být spasen?“ ptali se. ²⁶Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“

MON – Myšlenky z Hory Blahoslavenství 54.2 Přestože je zákon svatý, nemohli Židé dosáhnout spravedlnosti tím, že se ho snažili zachovávat ve vlastní síle. Kristovi následovníci musí dosáhnout spravedlnosti jiného druhu, než měli farizeové, aby mohli vejít do nebeského království. Bůh jim nabídl ve svém Synu dokonalou spravedlnost zákona. Jestliže otevřou svá srdce dokořán, aby přijali Krista, bude v nich přebývat skutečný život Boží, láska Boží, která je změnění k jeho obrazu. Tím získají spravedlnost, kterou vyžaduje zákon, jako dar od Boha. (srv. MON 37.1)

Římanům 13:10 Láska bližnímu nepůsobí nic zlého. Naplněním Zákona je tedy láska.